

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
--	---

נדה-כל היד		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
והא לידע אם זכר אם נקבה קתני												טז.		
ובא כהן והצין בו לידע אם נפל הפילה אם רוח הפילה, ואת"ל נפל הפילה - לידע אם זכר אם נקבה.	ה"ק:										!	◊	טז.	
ואיבעית אימא: כיון דחולדה וברדלס מצויים שם - ודאי גררוהו.												!	◊	טז.
וסתות דאורייתא או דרבנן?	בעו מיניה מרב נחמן:											^	◊	טז.
מדאמר הונא חברין משמיה דרב, אשה שיש לה וסת, והגיע שעת וסתה ולא בדקה, ולבסוף ראתה - חוששת לוסתה וחוששת לראייתה	אמר להו: [רב נחמן]											!	◊	טז.
אלמא - וסתות דאורייתא.												!	◊	טז.
טעמא - דראתה, הא לא ראתה - אין חוששין	איכא דאמרי, הכי קא"ל: [רב נחמן]											!	◊	טז.
אלמא - וסתות דרבנן.												!	◊	טז.
אשה שיש לה וסת, והגיע שעת וסתה ולא בדקה, ולבסוף בדקה, אמר רב: בדקה ומצאת טמאה - טמאה, טהורה - טהורה.	איתמר: [רב]											◊	◊	טז.
אפילו בדקה ומצאת טהורה - נמי טמאה, מפני שאורח בזמנו בא.	שמואל:											◊	◊	טז.
לימא בוסתות קמילגי,												ז	◊	טז.
דאורייתא	דמ"ס: [שמואל]											◊	◊	טז.
דרבנן	ומ"ס: [רב]											◊	◊	טז.
דכ"ע - וסתות דאורייתא, כאן - שבדקה עצמה כשיעור וסת, כאן - שלא בדקה עצמה כשיעור וסת.	רבי זירא:											!	◊	טז.
בוסתות גופיהו קמילגי	ר"נ בר יצחק:											!	◊	טז.
וסתות דאורייתא	דמ"ס: [שמואל]											!	◊	טז.
וסתות דרבנן.	ומ"ס: [רב]											!	◊	טז.
כתנאי:	רב ששת:											◊	◊	טז.
טמאה נדה	רבי אליעזר:											◊	◊	טז.
תבדק.	רבי יהושע:											◊	◊	טז.
והני תנאי כי הני תנאי												◊	◊	טז.
טמאה נדה	דתנאי, רבי מאיר:											◊	◊	טז.
תבדק.	חכמים:											◊	◊	טז.
אף אנן נמי תנינא	אביי:											◊	◊	טז.
אם היתה במחבא, והגיע שעת וסתה ולא בדקה - טהורה, שחרדה מסלקת את הדמים.	דתנן, רבי מאיר:											◊	◊	טז.
טעמא - דאיכא חרדה, הא ליכא חרדה - טמאה												◊	◊	טז.
אלמא - וסתות דאורייתא.												◊	◊	טז.
לימא הני תנאי בהא נמי פליגי												ז	◊	טז.
הרואה דם מחמת מכה - אפילו בתוך ימי נדתה טהורה - דברי רשב"ג.	דתנאי: [רשב"ג]											ז	◊	טז.
אם יש לה וסת - חוששת לוסתה.	רבי:											ז	◊	טז.

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

נדה-כל היד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי לא, בהא קמיפלגי											♣	טז.
וסתות דאורייתא	דמר סבר: [רבי]										♣	טז.
וסתות דרבנן	ומר סבר: [רשב"ג]										♣	טז.
לא, דכ"ע - וסתות דרבנן, והכא - במקור מקומו טמא קמיפלגי	רבינא:										!	טז.
אשה - טהורה, ודם טמא - דקאתי דרך מקור	רשב"ג סבר:										!	טז.
אי חיישת לוסת - אשה נמי טמאה, ואי לא חיישת לוסת - מקור מקומו טהור הוא.	ואמר ליה רבי:										!	טז.
צריכה ב' עדים על כל תשמיש ותשמיש, או תשמש לאור הנר.	בית שמאי:										■	מ
דיה בשני עדים כל הלילה.	בית הלל:										■	טז.
אע"פ שאמרו המשמש מטתו לאור הנר - הרי זה מגונה, בש"א: צריכה שני עדים על כל תשמיש. או תשמש לאור הנר.	ת"ר: [בית שמאי]										■	ג
דיה בשני עדים כל הלילה.	בית הלל:										■	טז.
לדבריהם, ליחוש שמא תראה טיפת דם כחרדל בביאה ראשונה, ותחפנה שכבת זרע בביאה שנייה	תניא, אמרו להם ב"ש לבי"ה:										♣	טז.
אף לדבריהם - ליחוש עד שהרוק בתוך הפה שמא נימוק והולך לן	א"ל ב"ה:										♣	טז.
לפי שאינו דומה נימוק פעם אחת לנימוק שתי פעמים.	אמרו להם: [בית שמאי]										!	טז.
רואה אני את דברי ב"ש.	תניא, א"ר יהושע:										■	טז.
אמרו לו תלמידיו: רבי, כמה הארכת עלינו											○	טז.
אמר להם: מוטב שאאריך עליכם בעוה"ז, כדי שיאריכו ימיכם לעוה"ב.	[רבי יהושע]										○	טז.
מדברי כולם נלמד - בעל נפש לא יבעול וישנה.	רבי זירא:										♣	טז.
בועל וישנה, כי תניא ההיא - לטהרות.	רבא:										♣	טז.
בד"א - לטהרות, אבל לבעלה - מותרת. ובד"א - שהניחה בחזקת טהרה, אבל הניחה בחזקת טמאה - לעולם היא בחזקתה עד שתאמר לו טהורה אני.	תניא נמי הכי:										■	טז.
בדקה בעד ואבד - אסורה לשמש עד שתבדוק.	ר אבא א"ר חייא בר אשי אמר רב:										■	טז.
אילו איתא - מי לא משמשה ואע"ג דלא ידעה? השתא נמי - תשמש	מתקיף לה ר' אילא:										♣	טז.
זו - מוכיחה קיים, וזו - אין מוכיחה קיים.	א"ל רבא:										!	טז.
אסור לאדם שישמש מטתו ביום. מאי קרא? שנאמר (איוב ג'): יאבד יום אולד בו והלילה אמר הורה גבר, לילה ניתן להריון, ויום לא ניתן להריון.	רבי יוחנן:										■	טז.
מהכא: (משלי י"ט) בזה דרכי ימות.	ריש לקיש:										■	טז.
ור"ל, האי קרא דר' יוחנן מאי דריש ביה?											♣	טז.
מבעי ליה לכדדריש רבי חנינא בר פפא	[ריש לקיש]										!	טז.
אותו מלאך הממונה על ההריון לילה שמו, ונטול טפה ומעמידה לפני הקב"ה, ואומר לפניו: רבש"ע, טפה זו מה תהא עליה? גבור או חלש, חכם או טיפש, עשיר או עני? ואילו רשע או צדיק - לא קאמר, כדר' חנינא	דדריש ר' חנינא בר פפא:										!	טז.
הכל בידי שמים - חוץ מיראת שמים, שנאמר (דברים י') ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה וגו'.	דא"ר חנינא:										■	טז.
ור' יוחנן											♣	טז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נדה-כל היד	מימרא													
א"כ נכתוב קרא גבר הורה, מאי הורה גבר? לילה ניתן להריון, ויום לא ניתן להריון.	[רבי יוחנן]											!	◇	טז:
ור' יוחנן, האי קרא דר"ל מאי דריש ביה?												ז		טז:
מבעי לי' לכדכתיב בספר בן סירא: שלשה שנאתי וארבעה לא אהבתי, שר הנרגל בבית המשתאות	[רבי יוחנן]											!	◇	טז:
שר הנרגן	ואמרי לה:											!		טז:
והמושיב שבת במרומי קרת, והאוחז באמה ומשתין מים, והנכנס לבית חבירו פתאום.												!	◇	טז:
ואפילו לביתו.	רבי יוחנן:											!	◇	טז:
ארבעה דברים הקב"ה שונאן ואני איני אוהבן הנכנס לביתו פתאום, ואצ"ל - לבית חבירו, והאוחז באמה ומשתין מים, ומשתין מים ערום לפני מטתו, והמשמש מטתו בפני כל חי.	רבי שמעון בן יוחאי:											!	◇	טז: